

CHỈ DẪN CỦA HỒ CHÍ MINH VỀ TƯ CÁCH CỦA NGƯỜI CÁCH MẠNG TRONG TÁC PHẨM “ĐƯỜNG CÁCH MỆNH” VỚI VIỆC RÈN LUYỆN ĐẠO ĐỨC CÁN BỘ, ĐẢNG VIÊN HIỆN NAY

PGS.TS Doãn Thị Chín
Học viện Báo chí và Tuyên truyền

● **TÓM TẮT:** “Đường cách mệnh” - tác phẩm được tập hợp những bài giảng của Nguyễn Ái Quốc - Hồ Chí Minh viết trong những năm 1925 - 1927 để huấn luyện cho những thanh niên Việt Nam yêu nước ở Quảng Châu Trung Quốc. Tác phẩm chỉ dẫn nhiều nội dung quan trọng về con đường cách mạng Việt Nam, đặc biệt là về các yêu cầu, chuẩn mực đạo đức của người cộng sản. Đến nay, những chỉ dẫn của Người còn vẹn nguyên giá trị, tính thời sự đối với sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội, công cuộc đổi mới và phát triển đất nước, đặc biệt là vấn đề rèn luyện đạo đức của người cán bộ, đảng viên trong bối cảnh mới hiện nay.

● **Từ khóa:** Tư cách, Đường cách mệnh; Hồ Chí Minh; rèn luyện; đạo đức; cán bộ.

● **ABSTRACT:** “The Revolutionary Path” - a work that collects lectures by Nguyen Ai Quoc - Ho Chi Minh written in the years 1925 - 1927 to train patriotic Vietnamese youth in Guangzhou, China. The work provides many important contents about the Vietnamese revolutionary path, especially about the requirements and ethical standards of communists. Up to now, his instructions still retain their value and relevance to the cause of building socialism, the cause of national renewal and development, especially the issue of training the ethics of cadres and party members in the current new context.

● **Keywords:** Qualifications, The Revolutionary Path; Ho Chi Minh; training; ethics; cadres.

Ngày nhận bài: 11/9/2024 Ngày bình duyệt: 22/10/2024 Ngày duyệt đăng: 25/10/2024

1. CHỈ DẪN CỦA HỒ CHÍ MINH VỀ TƯ CÁCH CỦA NGƯỜI CÁCH MẠNG TRONG TÁC PHẨM “SỬA ĐỔI LỐI LÀM VIỆC”

Ngay trong những trang đầu của tác phẩm, Nguyễn Ái Quốc chỉ rõ 23 điều “tư cách một người cách mệnh”. 23 nội dung này được Người chỉ rõ trong 3 về ứng xử

của người cách mạng: đối với mình (14 tiêu chí), với người (5 tiêu chí), với việc (4 tiêu chí). Riêng “Đối với tự mình” Hồ Chí Minh vạch rõ 14 tiêu chí, điều đó cho thấy, Người rất chú trọng vấn đề đạo đức của cán bộ, đảng viên, chú trọng đến tư cách của người cách mạng, coi đây là vấn đề hàng đầu của cách mạng, là gốc của người cách mạng. Vì vậy, Người chỉ rõ: muốn làm cách mạng, thì

điều đầu tiên phải có tư cách, nếu không có tư cách thì không thể nói đến hai chữ “cách mệnh” được. 23 nội dung “tư cách một người cách mệnh” trong tác phẩm “*Đường cách mệnh*” của Hồ Chí Minh là một hệ thống các chuẩn mực đạo đức, là phác hoạ cơ bản và đầu tiên về đạo đức để người cách mạng có đủ uy tín tập hợp và lãnh đạo quần chúng. Đó là sự kết hợp nhuần nhuyễn giữa tinh thần cách mạng tiên tiến, triệt để của giai cấp công nhân và truyền thống đạo đức tốt đẹp của dân tộc Việt Nam đã được hun đúc qua hàng ngàn năm dựng nước và giữ nước. Hồ Chí Minh đã đặt nền móng cho xây dựng nền đạo đức mới ở Việt Nam - đạo đức cách mạng, và Người cũng chính là tấm gương sáng về tư cách của một người cách mạng. Trong suốt quá trình lãnh đạo cách mạng Việt Nam, Người đã giành nhiều sự quan tâm, trang bị những phẩm chất đạo đức cho người cách mạng của dân tộc Việt Nam.

Hồ Chí Minh khẳng định, để trở thành một người cách mạng thực sự, mỗi người cần đạt những tiêu chuẩn sau:

Thứ nhất: Đối với “*Tự mình phải*”: Cần kiệm; Hoà mà không tư; Cả quyết sửa lỗi mình; Cẩn thận mà không nhút nhát; Hay hỏi; Nhẫn nại (chịu khó); Hay nghiên cứu, xem xét. Vị công vong tư; Không hiểu danh, không kiêu ngạo; Nói thì phải làm; Giữ chủ nghĩa cho vững; Hy sinh; Ít lòng ham muốn về vật chất; Bí mật”.

Theo Hồ Chí Minh, “*Tự mình phải*” là yêu cầu rất cao đối với chính bản thân mình phải thực hiện trước hết, có ý nghĩa quyết định trực tiếp đến sự tiến bộ của mỗi người. Mỗi người cách mạng cần rèn luyện để hoàn thiện bản thân, đó là cơ sở cho sự tiến bộ của tổ chức, của xã hội. “*Tự mình phải*” là thái độ và hành vi đầu tiên trong “*Tư cách người cách mệnh*”. “*Tự mình phải*” vừa là yêu cầu, vừa là mệnh lệnh, là những chỉ dẫn phải thực hiện. Đây là vấn đề có tầm quan trọng đặc biệt, quyết định tới tư cách của người cách mạng.

Hồ Chí Minh yêu cầu người cách mạng làm việc gì cũng phải suy nghĩ cẩn thận, nhưng cẩn thận ở đây không có nghĩa là quá nhút nhát, không dám đương đầu với khó khăn gian khổ đồng thời phải xem xét hoàn cảnh thực tế rồi mới hành động khi có thời cơ thuận lợi thì phải mạnh dạn, dũng cảm, quyết đoán, có như vậy thì mới đem lại kết quả. Hồ Chí Minh yêu cầu người cách mạng phải hay hỏi, hay nghiên cứu, xem xét. Đây chính là điều kiện, yêu cầu rất quan trọng đối với người cách mạng về mặt tri thức, có câu thị chuyên cần nghiên cứu, xem xét mới có kiến thức, hiểu biết để làm việc, để phục vụ cách mạng. Người cách mệnh luôn phải tự mình đặt ra những câu hỏi cần phải làm gì và làm như thế nào, bên cạnh đó cần phải học hỏi, tiếp thu ý kiến của người khác không giấu dốt. Thể hiện tinh thần cầu thị, cầu tiến bộ của người cách mạng. Phải nỗ lực học tập mọi lúc mọi nơi, học thầy học bạn, để nâng cao trình độ đáp ứng yêu cầu nhiệm vụ cách mạng giao cho, không giấu điểm khuyết điểm, không giấu dốt.

Người yêu cầu, người cách mạng phải cần cù chịu khó, tiết kiệm, làm việc với năng suất cao, bởi theo Người, phẩm chất này rất cần thiết đối với những người cách mạng, nhất là khi đất nước còn đang phải đương đầu với cuộc chiến tranh xâm lược hết sức tàn bạo của chủ nghĩa thực dân đế quốc gây ra. Người yêu cầu người cách mạng đối với tự mình phải không hiểu danh, kiêu ngạo, thắng không kiêu, bại không nản. Người rất chú trọng việc “*Nói thì phải làm*”, đây là nguyên tắc rất quan trọng, Người yêu cầu “*đảng viên đi trước, làng nước theo sau*”. Trong suốt cuộc đời mình, Hồ Chí Minh đã dày công giáo dục, rèn luyện mọi người, và chính bản thân Người đã thực hiện điều đó một cách nghiêm túc nhất, đầy đủ nhất.

Trong quá trình bốn ba, khảo nghiệm thực tiễn các cuộc cách mạng trên thế giới, Người đã đến với chủ nghĩa Mác - Lênin và nhận thấy rằng chủ nghĩa Mác - Lênin đối

với chúng ta không những là “cầm nang” thần kỳ, kim chỉ nam, là mặt trời soi sáng con đường chúng ta đi tới thắng lợi. Người khẳng định: “Trước hết phải có đảng cách mệnh, để trong thì vận động và tổ chức dân chúng, ngoài thì liên lạc với dân tộc bị áp bức và vô sản giai cấp mọi nơi. Đảng có vững cách mệnh mới thành công, cũng như người cầm lái có vững thuyền mới chạy. Đảng muốn vững thì phải có chủ nghĩa làm cốt, trong đảng ai cũng phải hiểu, ai cũng phải theo chủ nghĩa ấy. Đảng mà không có chủ nghĩa cũng như người không có trí khôn, tàu không có bàn chỉ nam. Bây giờ học thuyết nhiều, chủ nghĩa nhiều, nhưng chủ nghĩa chân chính nhất, chắc chắn nhất, cách mệnh nhất là chủ nghĩa Lênin”⁽¹⁾. Vì vậy, khi nói về tư cách người cách mệnh, Người yêu cầu “giữ chủ nghĩa cho vững”, đó là phải giữ vững lập trường chính trị, không hoang mang giao động, tin tưởng tuyệt đối vào con đường cách mạng và sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam. Yêu cầu đó vẫn là một trong những tiêu chuẩn quan trọng nhất hiện nay đối với mọi cán bộ, đảng viên.

Hồ Chí Minh yêu cầu người cách mạng đối với “Tự mình phải” “Ít lòng ham muốn về vật chất”, nghĩa là phải từ bỏ tính tham lam - lòng tham của chủ nghĩa cá nhân, để toàn tâm toàn ý vào việc chung, biết hy sinh lợi ích cá nhân vì lợi ích của quốc gia dân tộc. Bởi theo Người: Tự mình không trong sáng, không gương mẫu, tự mình đã hủ hoá thì không lãnh đạo được ai, không làm được trò trống gì. Nếu tự mình đã cần, kiem, liêm, chính, không tham danh vọng thì bất cứ thủ đoạn nào của kẻ địch cũng không thể mua chuộc được mình và không làm mình gục ngã. Trong đời sống hàng ngày, Người chỉ chống chủ nghĩa cá nhân chứ không bao giờ phủ nhận giá trị cá nhân. Người cho rằng, tôn trọng cá nhân nghĩa là tôn trọng nhu cầu lợi ích hàng ngày thiết thực của họ, tạo động lực cho họ phát triển toàn diện.

“Đối với người phải”: Với từng người thì khoan thứ. Với đoàn thể thì nghiêm. Có lòng bày vẽ cho người. Trục mà không táo bạo. Hay xem xét. Bởi, theo Người, ai cũng có cái hay, cái dở, là người cách mạng phải có lòng khoan thứ, nhất là đối với những người đã nhận ra sai lầm khuyết điểm của mình. Đặc biệt, người cách mạng phải thân ái với nhau, nhưng không che đậy những điều dở. Học cái hay, sửa chữa cái dở. Không nên tranh giành ảnh hưởng của nhau. Không nên ghen ghét đố kỵ và khinh kẻ không bằng mình. Bỏ lối hiếu danh, hiếu vị...

“Đối với việc phải”: Xem xét hoàn cảnh kỹ càng. Quyết đoán. Dũng cảm. Phục tùng đoàn thể.

Đối với người cách mạng, Hồ Chí Minh yêu cầu trong công việc phải luôn luôn xem xét hoàn cảnh thực tế một cách kỹ càng, trước khi thực hiện công việc phải nghiên cứu, phải đánh giá điều kiện khách quan chủ quan, thuận lợi, khó khăn, khả năng tổ chức thực hiện để có quyết định đúng đắn; tránh vội vàng, chủ quan phiến diện sẽ dẫn đến thất bại. Khi đã nhận nhiệm vụ cách mạng giao cho thì phải kiên quyết tìm mọi cách thực hiện; không rút rè, bần lười, thoái chí sẽ dẫn đến thất bại, việc tốt, việc hay, việc có lợi cho cách mạng thì dù nhỏ cũng kiên quyết làm; việc xấu việc sai, dù có đem lại lợi ích cho bản thân thì cũng kiên quyết tránh. Làm cách mạng rất khó khăn, nguy hiểm, vì vậy người cách mạng phải suy xét hoàn cảnh và đưa ra quyết định phù hợp đối với cách mạng, phải quyết đoán không do dự làm lỡ mất thời cơ. Người căn dặn: “Trước lúc mình vào đoàn thể nào phải hiểu rõ đoàn thể ấy là gì? Vào làm gì? Mỗi đoàn thể phải vì dân vì nước. Khi vào Đoàn thể, tự do cá nhân phải bỏ. Phải tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của Đoàn thể. Phải tuyệt đối trung thành. Khi bình thời phải hết sức làm việc. Khi nguy hiểm phải hy sinh vì Đoàn thể. Hy sinh tính mạng, lợi quyền, giữ danh giá của Đoàn thể. Muốn giữ danh giá của

Đoàn thể phải giữ danh giá mình. Không được báo cáo láo như: Làm thành một việc thì phóng đại, thất bại thì giấu đi”⁽²⁾. Đây là những yêu cầu hết sức nghiêm khắc về tư cách của người cách mạng.

Để xây dựng một đảng cách mạng chân chính của giai cấp công nhân Việt Nam, Hồ Chí Minh đã coi việc giáo dục đạo đức cách mạng là một trong những nguyên tắc cơ bản để xây dựng tư cách của người cách mạng. Người thường xuyên chăm lo công tác xây dựng Đảng, đặc biệt quan tâm đến công tác giáo dục, bồi dưỡng, rèn luyện đạo đức cách mạng cho đội ngũ cán bộ, đảng viên; xây dựng một đội ngũ cán bộ, đảng viên có đủ tài, đức để trong bất kỳ khó khăn thử thách nào, vẫn luôn gương mẫu, tiên phong đi đầu, hoàn thành tốt nhiệm vụ mà tổ quốc và nhân dân giao phó.

Như vậy, quan điểm về tư cách của người cách mạng mà Người đã nêu trong tác phẩm cho thấy sự khẳng định rõ ràng tiêu chuẩn đạo đức cùng với năng lực của người cán bộ cách mạng, tạo nên tư cách của người cách mạng. Hai yếu tố này luôn song hành, có mối quan hệ biện chứng với nhau trong đó đạo đức là gốc của người cách mạng. Người chỉ rõ: “Cũng như sông thì có nguồn mới có nước, không có nguồn thì sông cạn. Cây phải có gốc, không có gốc thì cây héo. Người cách mạng phải có đạo đức, không có đạo đức thì dù tài giỏi mấy cũng không lãnh đạo được Nhân dân. Vì muốn giải phóng cho dân tộc, giải phóng cho loài người là một công việc to tát, mà tự mình không có đạo đức, không có căn bản, tự mình đã hủ hoá, xấu xa thì còn làm nổi việc gì?”⁽³⁾.

Chỉ dẫn của Hồ Chí Minh về tư cách của người cách mạng, người đảng viên cộng sản, ngay từ khi chuẩn bị về chính trị, tư tưởng và tổ chức trước khi thành lập Đảng Cộng sản Việt Nam được khẳng định trong tác phẩm là một sáng tạo độc đáo, mang đậm dấu ấn Hồ Chí Minh. Những tư tưởng

đó là cơ sở định hướng để xây dựng mẫu hình người đảng viên cộng sản với những tiêu chí cụ thể, phù hợp với tình hình từng giai đoạn của cách mạng Việt Nam.

2. VẬN DỤNG CHỈ DẪN CỦA HỒ CHÍ MINH VỀ TƯ CÁCH CỦA NGƯỜI CÁCH MẠNG VÀO RÈN LUYỆN ĐẠO ĐỨC CÁN BỘ, ĐẢNG VIÊN VIỆT NAM HIỆN NAY

Trong suốt tiến trình cách mạng Việt Nam, đặc biệt trong sự nghiệp đổi mới và phát triển đất nước hiện nay, Đảng ta luôn chú trọng và đặt lên hàng đầu việc chăm lo, bồi dưỡng đạo đức cách mạng và trình độ, năng lực công tác cho cán bộ, đảng viên. Những thành quả to lớn trong công cuộc đổi mới gần 40 năm qua của đất nước trong đó có sự trưởng thành và lớn mạnh của đội ngũ cán bộ, đảng viên là điều không thể phủ nhận. Tuy nhiên, bên cạnh những thành tựu đó, vẫn còn có những hạn chế, tiêu cực, đặc biệt là sự suy thoái về tư tưởng, chính trị, đạo đức, lối sống, tệ quan liêu, tham nhũng, lãng phí, lợi ích nhóm ở một bộ phận không nhỏ cán bộ, đảng viên còn diễn ra rất nghiêm trọng. Đại hội Đại biểu toàn quốc lần thứ XIII Đảng đã thẳng thắn chỉ rõ: “Tình trạng suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, chủ nghĩa cá nhân, “lợi ích nhóm”, bệnh lãng phí, vô cảm, bệnh thành tích ở một bộ phận cán bộ, đảng viên chưa bị đẩy lùi”. Từ những hạn chế đó dẫn đến tình trạng không ít người dao động, giảm sút niềm tin và ý chí chiến đấu, phai nhạt mục tiêu, lý tưởng cách mạng. Tình trạng lợi dụng chức quyền và cương vị công tác để tham nhũng, nhận hối lộ, buôn lậu, làm giàu bất chính ở một bộ phận cán bộ, đảng viên, cán bộ quản lý lãnh đạo có chiều hướng gia tăng. Lối sống cá nhân thực dụng, cơ hội, chạy theo danh vị, chức quyền, lợi ích cục bộ, thu vén lợi ích cá nhân... diễn ra khá phổ biến. Thậm chí cá biệt, có cán bộ, đảng viên sống quay lưng lại với nhân dân... ảnh hưởng lớn đến vai trò lãnh đạo của Đảng.

Thực trạng trên do cả nguyên nhân

khách quan và chủ quan. Nguyên nhân khách quan là do các thế lực thù địch, phản động đang ra sức chống phá, nhằm xoá bỏ vai trò lãnh đạo của Đảng ta, phủ nhận thành quả của cách mạng Việt Nam do Đảng Cộng sản lãnh đạo, tiến tới xoá bỏ con đường đi lên chủ nghĩa xã hội ở nước ta. Chúng dùng nhiều thủ đoạn, chiêu trò thâm độc khác nhau, trong đó có chiến lược “diễn biến hoà bình” làm cho nội bộ chúng ta “tự diễn biến”, “tự chuyển hoá”. Chúng “thổi phồng” những sai lầm, yếu kém của ta, khoét sâu vào những hiện tượng tiêu cực, suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống của một bộ phận cán bộ, đảng viên để đi đến xuyên tạc, kích động cán bộ, đảng viên và quần chúng nhân dân, hạ thấp uy tín của Đảng ta trước nhân dân.

Nguyên nhân chủ quan là do bản thân một bộ phận cán bộ, đảng viên, cán bộ quản lý lãnh đạo các cấp chưa phát huy vai trò tiên phong, gương mẫu, suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, sa vào chủ nghĩa cá nhân. Một bộ phận cán bộ lãnh đạo trong đó có cả cán bộ lãnh đạo cấp cao, lợi dụng chức quyền tham ô, lãng phí, quan liêu... làm giảm sút lòng tin của nhân dân vào Đảng vào chế độ. Để khắc phục những hạn chế, yếu kém đó Đảng cần chú trọng công tác rèn luyện, xây dựng đội ngũ cán bộ có đủ đức đủ tài, đáp ứng yêu cầu, nhiệm vụ cách mạng trong điều kiện mới.

Từ những chỉ dẫn của Hồ Chí Minh về tư cách của người cách mạng, vận dụng vào tu dưỡng, rèn luyện đạo đức cán bộ đảng viên Việt Nam hiện nay, cần thực hiện một số giải pháp cơ bản sau đây:

Thứ nhất, Người cán bộ, đảng viên trước hết cần nâng cao ý thức rèn luyện bản lĩnh chính trị, tư cách đạo đức, quyết tâm phấn đấu, hy sinh cho mục tiêu, lý tưởng của Đảng; kiên định và quyết tâm bảo vệ những nguyên tắc cơ bản của công cuộc đổi mới. Bảo vệ Đảng, bảo vệ chế độ xã hội chủ nghĩa, cảnh giác và đấu tranh có hiệu quả chống mọi sự tấn công của kẻ địch.

Bên cạnh đó, cần nêu cao tính tiên phong, gương mẫu cả trong tư tưởng và cả hành động, cả trong đạo đức lẫn trong cuộc sống, lối sống. Cán bộ, đảng viên phải luôn luôn tu dưỡng rèn luyện đạo đức cách mạng, bởi đó là gốc của người cách mạng. Cần phân biệt rạch ròi giữa đúng với sai, có bản bảo vệ và làm theo cái đúng, cái tốt, kiên trì đấu tranh loại bỏ tiêu cực, cơ hội từ chính bản thân mình. Việc rèn luyện bản lĩnh chính trị và tư cách đạo đức còn giúp cán bộ, đảng viên, tránh căn bệnh kiêu ngạo, chủ quan, phải luôn luôn đặt mình vào trong tổ chức, không đứng ngoài, đứng trên tổ chức, tập thể, cộng đồng.

Thứ hai, Người cán bộ, đảng viên phải là người công dân gương mẫu, người lao động giỏi, làm việc với chất lượng tốt và hiệu quả cao; luôn cần cù chịu khó trong công tác. Trong điều kiện hiện nay, mỗi một cá nhân nói chung, mỗi một người cán bộ đảng viên nói riêng, việc tu dưỡng rèn luyện phải được thực hiện bằng hoạt động thực tiễn của bản thân trong học tập, công tác, trong các mối quan hệ với đồng nghiệp, người thân, nhân dân, xã hội. Luôn thể hiện sự tích cực, cầu tiến bộ với các hoạt động thực tiễn đặc biệt là trong nhiệm vụ chuyên môn, tích cực đấu tranh với những biểu hiện lười hoạt động, lười suy nghĩ, học tập một cách thụ động máy móc. Mỗi cán bộ, đảng viên, cần tích cực tu dưỡng, rèn luyện phấn đấu để thực sự trở thành những công bộc, là đầy tớ của nhân dân.

Thứ ba, Người cán bộ, đảng viên phải thường xuyên đi đầu trong các phong trào quần chúng; có khả năng giáo dục, thuyết phục và lãnh đạo quần chúng, gắn bó mật thiết với quần chúng, tôn trọng và phát huy quyền làm chủ của quần chúng nhân dân; chăm lo và bảo vệ lợi ích chính đáng của quần chúng; kiên quyết đấu tranh chống mọi hành vi làm tổn hại tới mối quan hệ máu thịt giữa Đảng với quần chúng nhân dân.

Thứ tư, Người cán bộ, đảng viên

phải có ý chí tiến thủ, tích cực học tập, rèn luyện, nâng cao trình độ văn hoá và khoa học kỹ thuật để vận dụng vào công tác, để luôn hoàn thành tốt nhiệm vụ và chức trách được giao. Muốn vậy, mỗi cán bộ, đảng viên *phải biết chủ động, tích cực, sáng tạo* trong thực hiện nhiệm vụ, làm việc có chương trình, kế hoạch, khoa học, nền nếp, sao cho công việc có kết quả cao nhất; *phải có tinh tự trọng cao*, làm việc với tinh thần, trách nhiệm cao, công tâm, khách quan, vì lợi ích chung của cơ quan, đơn vị, tập thể và nhân dân, vì uy tín, danh dự của Đảng, Chính phủ, của cơ quan, đơn vị và bản thân; *phải biết tự giải quyết* trong mọi công việc; khi mắc phải thiếu sót, khuyết điểm *phải tự giác nhận trách nhiệm cá nhân*, xác định rõ nguyên nhân để có biện pháp sửa chữa, khắc phục, không tranh công, đổ lỗi cho khách quan, cho người khác; *phải tự tin, tự giác*, năng động, sáng tạo trong thực hiện nhiệm vụ được giao với ý thức trách nhiệm cao nhất.

Thứ năm, Người cán bộ, đảng viên cần tiếp tục đẩy mạnh học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh, để giữ vững tư cách của mình trước mọi cám dỗ tầm thường, chống lại chủ nghĩa cá nhân trong chính bản thân mình và xã hội; không để bản thân bị gục ngã bởi sự quyến rũ của đồng tiền, quyền lực và tham vọng. Đồng thời, luôn rèn luyện để hình thành và củng cố phương pháp, tác phong làm việc khoa học, nâng cao chất lượng, hiệu quả công việc được giao.

Kết luận:

Những chỉ dẫn của Hồ Chí Minh về “Tư cách của người cách mệnh” trong tác phẩm Đường cách mệnh đến nay vẫn còn nguyên giá trị, đặc biệt trong bối cảnh chúng ta đang tiếp tục thực hiện Chỉ thị số 05/CT/TW của Bộ Chính trị khoá XII về “Đẩy mạnh học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh” gắn với việc thực hiện Nghị quyết Trung ương 4 (khóa XII) của Đảng về “Tăng cường xây dựng, chỉnh đốn Đảng; ngăn chặn, đẩy lùi sự suy thoái về tư tưởng chính trị, đạo đức, lối sống, những biểu hiện “tự diễn biến”, “tự chuyển hoá” trong nội bộ”. Cùng với việc thực hiện Kết luận số 01-KL/TW, ngày 18/5/2021 của Bộ Chính trị về tiếp tục thực hiện Chỉ thị số 05-CT/TW của Bộ Chính trị “Về đẩy mạnh học tập và làm theo tư tưởng, đạo đức, phong cách Hồ Chí Minh”. Quán triệt tư tưởng Hồ Chí Minh về tư cách của người cách mạng, mỗi cán bộ đảng viên chúng ta dù ở bất kỳ cương vị nào, đảm nhiệm bất cứ nhiệm vụ nào trong bộ máy của Đảng, Nhà nước và các đoàn thể, cần phải nhận thức một cách sâu sắc rằng: bên cạnh những yếu tố về trí tuệ, trình độ tổ chức, còn cần phải có lòng nhiệt tình, tinh thần trách nhiệm và nêu gương về đạo đức của người cộng sản để đủ sức lãnh đạo quần chúng, truyền ngọn lửa nhiệt tình cách mạng cho quần chúng; đồng thời, người cách mạng không bao giờ được quên rằng: ý chí, bản lĩnh, tài năng chỉ có thể nảy nở và trở thành tấm gương sáng khi nó được xây dựng trên nền tảng những phẩm chất đạo đức cách mạng, tư cách của người cách mạng./.

(1). Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb Chính trị quốc gia, H.2011, tập 2, tr.289.

(2). Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb Chính trị quốc gia,

H.2011, tập 5, tr.69.

(3) Hồ Chí Minh: *Toàn tập*, Nxb Chính trị quốc gia, H.2011, tập 5, tr.292.